

عنوان مقاله:

بررسی موسیقی آوازی تعزیه شهادت حضرت علی اکبر(ع) بر اساس اجرای گروه تعزیه سرخنگ

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات فرهنگی اجتماعی خراسان، دوره 7، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مفید شاطری - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه بیرجند

مجید فرزین - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، مدرس دانشگاه بیرجند

کاظم ایمان طلب - کارشناس امور سینمایی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان جنوبی

خلاصه مقاله:

تعزیه به مجموعه ی ادب و هنر ایران، ارزش های قابل توجهی را تقدیم کرده است که پیدایی نخستین شکل ادبیات نمایشی مکتوب، پدیداری شکل و شیوه ی اجرایی و بیانی خاص در هنر نمایش یا هنرهای نمایشی و نگه داشت و استمرار مقام ها و گوشه های موسیقی در سنت موسیقایی ملی ایران، از جمله ی این ارزشها است. هرچند بنا به دلایلی، موسیقی با ساز در تعزیه، رونق چندانی نداشته، اما موسیقی آوازی حداقل از دوره ی قاجار به بعد مسیر تکامل را پیمود. تعزیه خوانان با آگاهی و شناخت موسیقی سنتی ایرانی به بهترین وجه به ایفای نقش خود پرداخته اند. یکی از نکات مهمی که تاکنون در شبیه (تئاتر مذهبی ایران شامل تعزیه یا شبیه غم انگیز و شبیه شاد) کمتر مورد توجه قرار گرفته، ثبت و ضبط دقیق موسیقی آوازی بر مبنای اجرای مناطق مختلف جغرافیایی کشور بوده است. در این مقاله، ضمن پرداختن به مبانی نظری تحقیق، مجلس کامل «تعزیه ی شهادت حضرت علی اکبر(ع)»، بر اساس اجرای گروه تعزیه سرخنگ از حیث آوازهای اجرا شده، مورد مطالعه قرار گرفته است. اجرای آوازی این تعزیه، در دستگاه شور با گردشهای آوازی در بیات ترک، افشاری، دشتی و دستگاه های همایون، چهارگاه، سه گاه و ماهور بوده است.

کلمات کلیدی:

تعزیه خوانی، موسیقی تعزیه، مجلس شهادت علی اکبر، سرخنگ، خراسان جنوبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1523387>

